

ಸ್ವತಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆ – ವಿಚಾರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರವಾದಿಗಳು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡಿತು!

★ ★ ★

ಇಂಥ ಹತ್ತಾರು ಅಲೋಚನೆಗಳು ನಿಧೆ ಬಾರದ ವೇಳೆ ನನ್ನನ್ನ ಎಕ್ಸ್‌ರವಾಗಿದೆವುದರಿಂದ, ಸಲೇಸಾಗಿ ನಿಧೆ ಬಾರದಿರುವುದು ಒಂದು ಅನುಕಾಳಪೆಂದೂ ನನಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಹೇಗೂ ನಿಧೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇಡೀ ಹಗಲನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ತುಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆವಾದದ್ದು; ಕಾರಣ ಹಗಲೆನ ಸಾದಾ ಗಡ್ಡವೆಲ್ಲ ನಿಧೆ ಬಾರದ ಆ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಂಡಿಸಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪಡ್ಡವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನ ಅಜ್ಞರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಗಿರೀಶ ಕಾನಾರದರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕದೊಳಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದ ತುಫಲಕೊನ್ಗೂ ಒಮ್ಮೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸಿದೆ:

ನಿಧೆ ಬರದಿರಲೆ ಎಂದು ದೇವರ ಹಕ್ಕಿರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಇಂದು ನಾಳಿನ ಗಡ್ಡಲ! ಅದರೆ, ಬೆಳಿಕು ಅಳಿದಾಗಲೇ ಅಪ್ರಗಳಾಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡಬಳ್ಳ. ರಾತ್ರಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೈತ್ತಿಕಾಪುಂಜವನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಹಾಮ್ಗಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿವ ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೆಂಜಿ ಇಬ್ಬು – ಅಲ್ಲವೆ ತೆತ್ತಿರುವನಿಂದ ಆ ಪ್ರಂಜವಿಂದಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಿರಿಕಿ ಹಾಯವ ಸಾರೆ ಎಂದು ವಣಿಸಿದ ದುರುಪ್ಯಾ ನಂವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ನೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ... ಅದರೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೇರಿಳಿಯಿವ ಮೊದಲು ನಷ್ಟತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಟೊಂಗೆ ಬಿಂಬಿವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಹಿಂದೂ ವ್ಯಜಿಗಳಿಂತೆ ನಂಗೂ ಪುಂಜನ್ನು ದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯಿದಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ತಾಯಿ. ಅದರೆ ನಂಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಜನ್ಮ, ಒಂದೇ ದೇಹ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಜೆ, ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ನನ್ನ ದೇವರು ಎಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಧೆಗಳ್ಲಿ ಸ್ವಾನ್ ಕೊಡಲಿ ನೀನೇ ಹೇಳು... (ದೃಷ್ಟಿ 2)

ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ‘ನಿಧೆ ಬರದಿರಲೆ’ ಎಂದು ತುಫಲಕೊನ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ನಿಧೆ ಬರದೆ ಇರುವ ಸ್ವಿವೇಶಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದಾ ಮನುಷ್ಯರೂ ತಪ್ಪು ಅಮಾನವಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಒಳಿಯಿತ್ತಾರೆನ್ನೇ ಎಂಬೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ಅಂಥ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಶ್ತವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನನಗೆ ನಿಧೆ ಬಾರದೆ ಇರುವಾಗ, ಸುತ್ತು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಸುವಿಖಾಗಿ ನಿಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ನಿಧೆ ಬುದ್ಲಿವೆಂಬ ಆಂತಂಕ ಇಮ್ಮುಡಿಯಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಆಂತಂಕದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಎಷ್ಟಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕುಟುಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಣಿಕಾಡಿದ್ದಿದೆ. ಅರಂಭದ ಕೆಲಕೆಲವು ದಿನ, ನನಗೆ ನಿಧೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆರಾಮಾಗಿ ನಿಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಚ್ಚೆಕಿಂಬಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ, ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಆಕೆ – ‘ನೀನು ಆರಾಮಾಗಿ ನಿಧೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಧೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ‘ಒಮ್ಮೇ ಹೀಗೂ ಉಂಟೇ?’ ಎಂದು ನನ್ನ ಲೇಕ್ಕಾಚಾರ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಅಜ್ಞರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಧೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆಕೆ – ‘ನಂಗೂ ನಿಧೆ ಹತ್ತುತ್ತಿಲ್’ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಸಾಂತ್ವನೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.